

“Uden nye impulser er man død”

To direktører, to brancher og helt forskellige holdninger til, om man spiller golf med sit netværk. Børsen lørdag spørger netværkerne Marianne Koch, underdirektør i Ferring og Carsten Brogaard Jensen, adm. direktør i Valtech hvad de kræver af deres netværk.

Institut for selskabsledelse lokker deres medlemmer indenfor i netværket gennem et klubhus, som nogle måske vil betegne som blær. Et rødmalet palæ på Østerbro i København, som er toprestaureret med konferencelokalerne og netværkskroge for direktørerne.

I baghaven ligger kunstneren Elise Brande begravet. For sammen med sin mand, den tidligere radikale finansminister Edvard Brande, byggede hun huset i starten af 1900-tallet, og de imponerende rum har i tidens løb huset kendte, kongelige og kulturpersoner.

Men der er også brug for lokkemad for at få de 999 ledere i netværksgrupperne under Institut for selskabsledelse til troligt at troppe op til arrangementer og få valuta for de 22.900 kr., som de betaler i årligt kontingent.

Deres tid er nemlig den sparsomste ressource. Hvis direktørerne ikke dukker op til netværksvmøderne, så får de andre deltagere ikke valuta for kronerne. Derfor ringer man til dem, hvis de er forsinkede. Ringer, hvis de glemmer at komme, og smider dem ud, hvis de pjækker for meget.

Børsen lørdag har i palæets karnap med udsigt til Elises sidste hvilested sat to netværkere i stævne. Marianne Koch, underdirektør i medicinalkoncernen Ferring, og Carsten Brogaard Jensen, adm. direktør i konsulentvirksomheden Valtech, kender ikke hinanden. De sidder i hver sin netværksværksgruppe, men har begge været en del af institut for selskabsledelse i en årrække. De hilser pænt på hinanden, skænker kaffe og er ualmindeligt afslappede, mens fotografen knipses løs.

Tid er jeres knappest ressourc.

Har I overhovedet tid til at netværke?

Marianne: Engang imellem. Derfor orker jeg kun at være med få andre steder end her.

Carsten: Det lykkedes to ud af tre gange. Netværket handler om at tænke sit netværk ind i hverdagen, og også bruge hinanden, når man sidder på arbejdet og har brug for hurtige svar.

Hvad får I selv ud af at være i et professionelt netværk?

Carsten: Jeg stiller mig selv til rådighed, men jeg har også udnyttet det den anden vej rundt. Så har jeg sparet et advokathonorar her og et konsulenthonorar der.

“Lige meget hvor gammel man er, og hvor meget erfaring man har, så har man brug for at forny sig. Man har behov for nye impulser. Det er vigtigt, at man hele tiden skal tænke nyt. Kommer man ikke ud og får nye impulser, så er man død”

Marianne Koch, underdirektør i Ferring

Marianne: Lige meget hvor gammel man er, og hvor meget erfaring man har, så har man brug for at forny sig. Man har behov for nye impulser. Det er vigtigt, at man hele tiden skal tænke nyt. Kommer man ikke ud og får nye impulser, så er man død. Jeg vil gerne diskutere problemstillinger fra min virksomheder, men jeg vil også rigtig gerne dele ud af min erfaring.

Hvorfor tror I, at så mange søger mod netværk i krisetider?

Marianne: Hvis du kommer ud i arbejdsløshed, så er det dit netværk, der får dig i job igen. Du kan søge stillinger, men hvis du ikke kender nogen, så får du ikke samme position. Hvis du ikke har et netværk, så har du ikke mulighed for at springe over i nye stillinger og brancher på samme måde.

Carsten: Netværk er en anden måde at lytte til økonomien på. Du møder mange brancher, og jeg får nogle data fra netværksmøderne, som er tre måneder forud for, hvad aviserne kan bringe. Det er meget omkostningseffektivt at få impulser fra sit netværk serveret.

Marianne: Hvis man er til tops, så sidder man tit alene, hvor man gerne vil snakke med nogen om problematikkerne. Jeg tror, at det gør beslutningerne stærkere, at man kommer i et netværk og reflekterer over de tanker, som man havde fra starten.

Hvad kræver I af et netværk?

Carsten: Det fungerer for mig, at der er faste arrangementer, hvor man inviterer notabiliteter fra politik og erhvervsliv, som har skabt succeser. Der skal være et fortroligt rum, hvor man får tingene serveret råt for usødet, og hvor det er muligt at have en debat om svære år, hvor man har vendt en negativ spiral til en positiv udvikling.

Marianne: Hvis man har et problem, som man brænder inde med, så spørger man, om nogle har oplevet det samme, og så går dialogen. Man kan diskutere alt muligt. Når jeg kommer, så er det fordi, jeg gerne vil give af min erfaring, men også for at få noget tilbage. Nogen gange kan man komme med et specifikt spørgsmål. Man skal komme og være interesseret og have lyst til dialogen.

Hvordan foregår netværksmøderne helt konkret?

Carsten: Til de individuelle møder kan man mødes over en bid brød. Gruppemøderne foregår typisk ved at man mødes og mingler over en forfriskning, da møder starter kl. 17.00, og så er det et programpunkt med for eksempel en erhvervsleder med nye impulser, og til sidst skal man fortælle om en problemstilling. Det kan foregå ved, at alle skriver et problem ned på papir, og så bliver der trukket lod om, hvad man skal diskutere.

Marianne: Det er netop de uddybende spørgsmål til problemstillingen, som er de vigtige. Jo mere der bliver spurgt ind til, hvorfor man har gjort det ene og det andet fra andre ledere, jo mere reflekterer man over sine beslutninger.

Er man ikke nervøs for, at konkurrenter eller medier får fortrolige oplysninger serveret, fordi man diskuterer dem til et netværksmøde?

Marianne: Nej, for man åbner ikke op for problemer med personer, og man siger heller ikke en masse om firmaet, men stiller mere generelle spørgsmål. De helt specifikke problemer skal man selv træffe beslutning om i dagligdagen.

Carsten: Jeg undgår altid personspørgsmål, men jeg er ikke bleg for at være meget specifik, selv om der sidder andre i min gruppe, som laver det samme som mig selv. Der er en underlæggende praksis om, at det er et fortroligt rum.

Hvordan vægter i faglighed over for det, som man kan kalde for kaffesladder i netværket?

Marianne: Der skal være noget på programmet, som man ikke vil undvære, for jeg ville ikke komme ind for en kaffesnak. Ellers tager jeg telefonen og ringer til en i netværket med mine spørgsmål i stedet.

Carsten: Jeg er enig, men uden at tilslutte mig kaffesladder-metaforen, så skal der noget socialt klister til at sænke de barrierer, der er, når man uopfordret skal kontakte hinanden. Der ser jeg, at grupperne har haft glæde ved også at være sammen på andre præmisser end faglighed som et fælles kokkekursus eller golf.

Marianne: Det jeg ikke så vild med. Jeg synes det er fint, at man kommer ind og har tid til en kaffe i pausen, eller et afsluttende glas vin. Men jeg er ikke den, der tager en halv feriedag for at spille golf med netværket. Det er jeg blevet tilbudt før, og det siger jeg altså nej til.

Præsidenter

Der er aktivitet i rundt om i palæet, hvor alle rum er opkaldt efter amerikanske præsidenter, fordi stifteren af netværket Christian Engelsen har en forkærlighed for amerikansk politik. Mens der pusles i "Reagan"-auditoriet, bliver der udvekslet kort mellem Marianne Koch og Carsten Brogaard Jensen.

"Jeg vil faktisk gerne lige stille dig et par spørgsmål om et par råd til en problemstilling," siger Carsten Brogaard Jensen, og Marianne Koch sætter sig tilbage i stolen, mens Børsen lørdag slukker sin båndoptager.

Af Cathrine Kier Foto Charlotte Elgaard Christensen